

Obszar zajęć: zajęcia aktywności zabawowo – ruchowej „Baw się i ucz”

Łobez 10.11.2009

TEMAT: UMIEJĘTNOŚĆ MÓWIENIA „NIE” W TRUDNYCH SYTUACJACH.

CELE ZAJĘĆ:

- kształtowanie postawy asertywnej
- zasady mówienia „nie”
- praca w grupie
- przełamywanie lęku

Przebieg zajęć:

I.- Powitanie.

II. – Zabawy wprowadzające:

1.- Start rakiety

Dzieci w kręgu przekazują sobie piłeczkę. Wyobrażają sobie, że jest ona bardzo lekka, lepka, ciągliwa, parząca, bardzo ciężka itd. .Starają się to oddać za pomocą mimiki. i gestów.

1. – Ogień – burza – woda.

Na hasło:

- ogień – uczestnicy zabawy wskakują na krzesła i naśladują odgłosy straży pożarnej;
- burza – wszyscy stają nieruchomo;
- woda – dobierają się w pary i wiosłują.

3.- zabawa w parach w impulsy ruchowe.

- piłowanie drzewa
- zdeptywanie płonącej trawy
- kucie żelaza kowalskim młotem

4. – TAK – NIE.

Uczniowie stają w parach, twarzami do siebie i odpychają się rękami. Jedna osoba w parze krzyczy TAK , druga – NIE! Po chwili następuje zmiana. Dzieci odpychają się plecami i znów głośno krzyczą.

III. Zajęcia właściwe.

1. – Ćwiczenia w parach

- Jedna osoba trzyma zaciśniętą pięść, druga próbuje ją przekonać do otwarcia. Może wykorzystywać wszystkie sposoby oprócz siły fizycznej. Zmiana ról.
- Każda para zapisuje na kartce papieru, jakich sposobów użyła przy przekonywaniu kolegi. Najczęściej wymieniane sposoby to: szantaż, ośmieszanie, przekupstwo, zastraszenie, krzyk, rozbawianie.

2. – Ćwiczenie w czwórkach.

Wymieniają się doświadczeniami w namawianiu kogoś do czegoś.

Pytania pomocnicze:

- Czy wy byliście do czegoś namawiani ?
- Jak się wtedy czuliście?
- Do czego ludzie namawiają innych?

3.- Przygotowanie scenek dramatycznych dotyczących namawiania. Prezentacja.

4.- Wspólne opracowanie zasad mówienia NIE: stanowczo, bez lęku, bez poczucia winy, nie tłumaczymy się.

IV. Podsumowanie.

Stajemy w kręgu i przypominamy sobie sytuacje z naszego życia, w których trudno nam było odmówić. Teraz każdy mówi NIE tym sytuacjom.

V. Pożegnanie.